

РЕШЕНИЕ

№ 450/01-03/2017г.

гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-22 състав, в съдебно заседание при закрити врата, проведено на двадесет и седми януари две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НЕЛИ АЛЕКСИЕВА

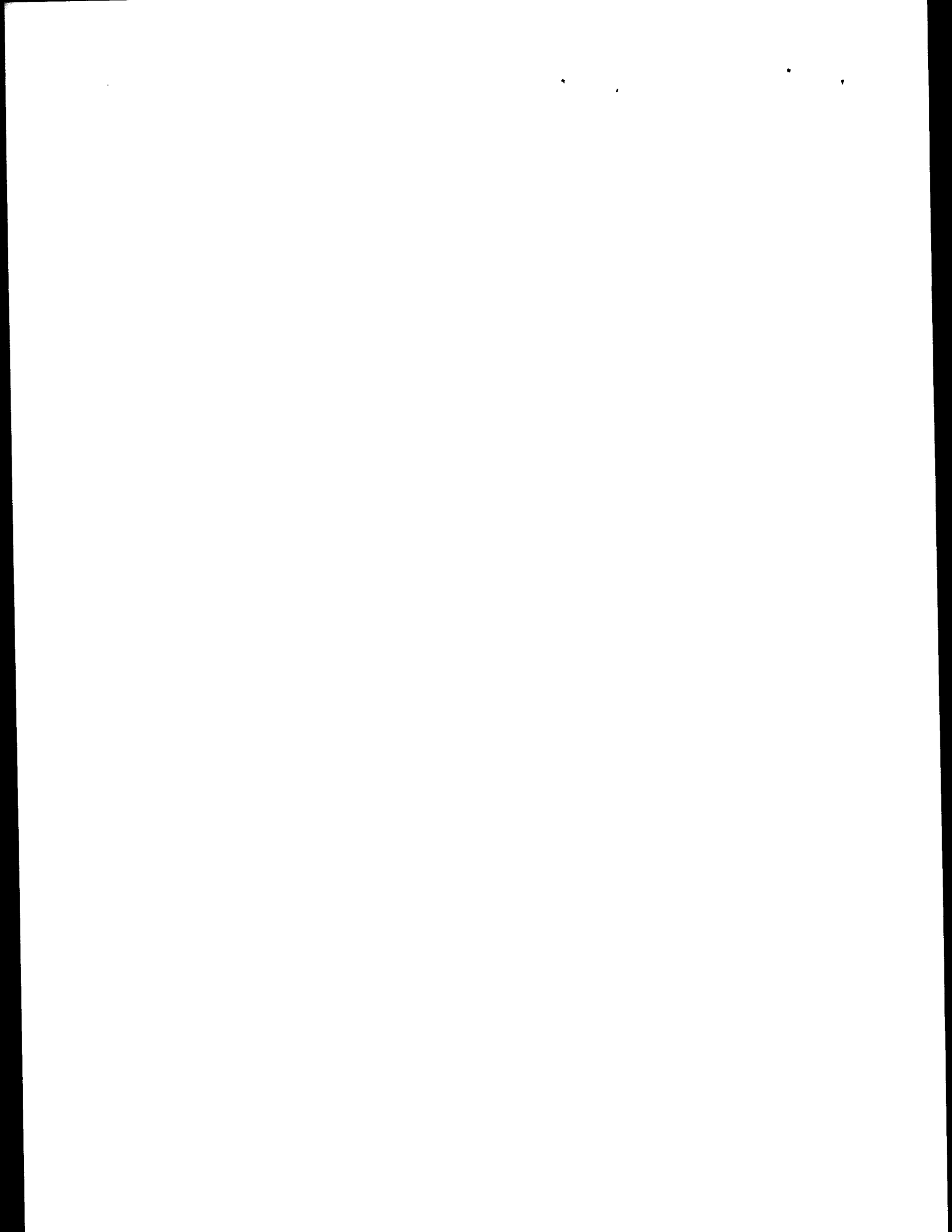
при секретаря Валентина Илиева, като разгледа докладваното от съдията т. дело **№ 1337 по описа за 2015 година**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от ТЗ.

Подадена е молба от „Корпоративна търговска банка“ АД /н/ по чл. 625 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност на длъжника „Карне-М“ ЕООД. Молителят твърди, че длъжникът „Карне-М“ ЕООД има непогасени задължения по договори за банков кредит от 31.07.2009 г.; 18.12.2009 г.; 24.08.2011 г.; 10.12.2012 г. и 20.02.2014 г. Задълженията на длъжника по тези договори са обявени за предсрочно изискуеми поради неизпълнение на задължението на длъжника за заплаща погасителните вноски по кредитите в уговорения срок. Поддържа, че преустановяването на плащането по тези договори е обстоятелство, което доказва, че длъжникът е изпаднал в състояние на неплатежоспособност, с начална дата 25.07.2014 г. При условията на евентуалност твърди, че длъжникът е в състояние на свръхзадълженост към 25.07.2014 г., тъй като имуществото му не е достатъчно да покрие паричните му задължения. Моли съда да постанови решение по чл. 630, ал. 1 от ТЗ. Претендира направените по делото разноски.

Препис от молбата на кредитора е връчен на длъжника, като в указания от съда срок има подаден писмен отговор. С него се оспорва основателността на молбата на кредитора „Корпоративна търговска банка“ АД – в несъстоятелност.

С определение от 28.09.2015 г., на основание чл. 629, ал. 4 от ТЗ като кредитор по делото е присъединен „Нафтекс петрол“ ЕООД. В молбата на кредитора за присъединяване се твърди, че „Карне-М“ ЕООД има качеството длъжник по договор за заем от 27.01.2014 г., задълженията по който са обявени за предсрочно изискуеми с оглед подадената молба за откриване на производство по несъстоятелност. Поддържа, че липсата на плащане от страна на длъжника, включително и по настъпилите на 25.05.2015 г. падеж на първата погасителна вноска по договора за заем е



обстоятелство, което доказва, че длъжникът е изпаднал в състояние на неплатежоспособност. При условията на алтернативност твърди, че длъжникът е в състояние на свръхзадълженост, тъй като имуществото му не е достатъчно да покрие паричните му задължения. Моли съда да постанови решение по чл. 630, ал. 1 от ТЗ.

Препис от молбата на кредитора „Нафтекс петрол“ ЕООД е връчен на длъжника, като в указания от съда срок не е подаден писмен отговор.

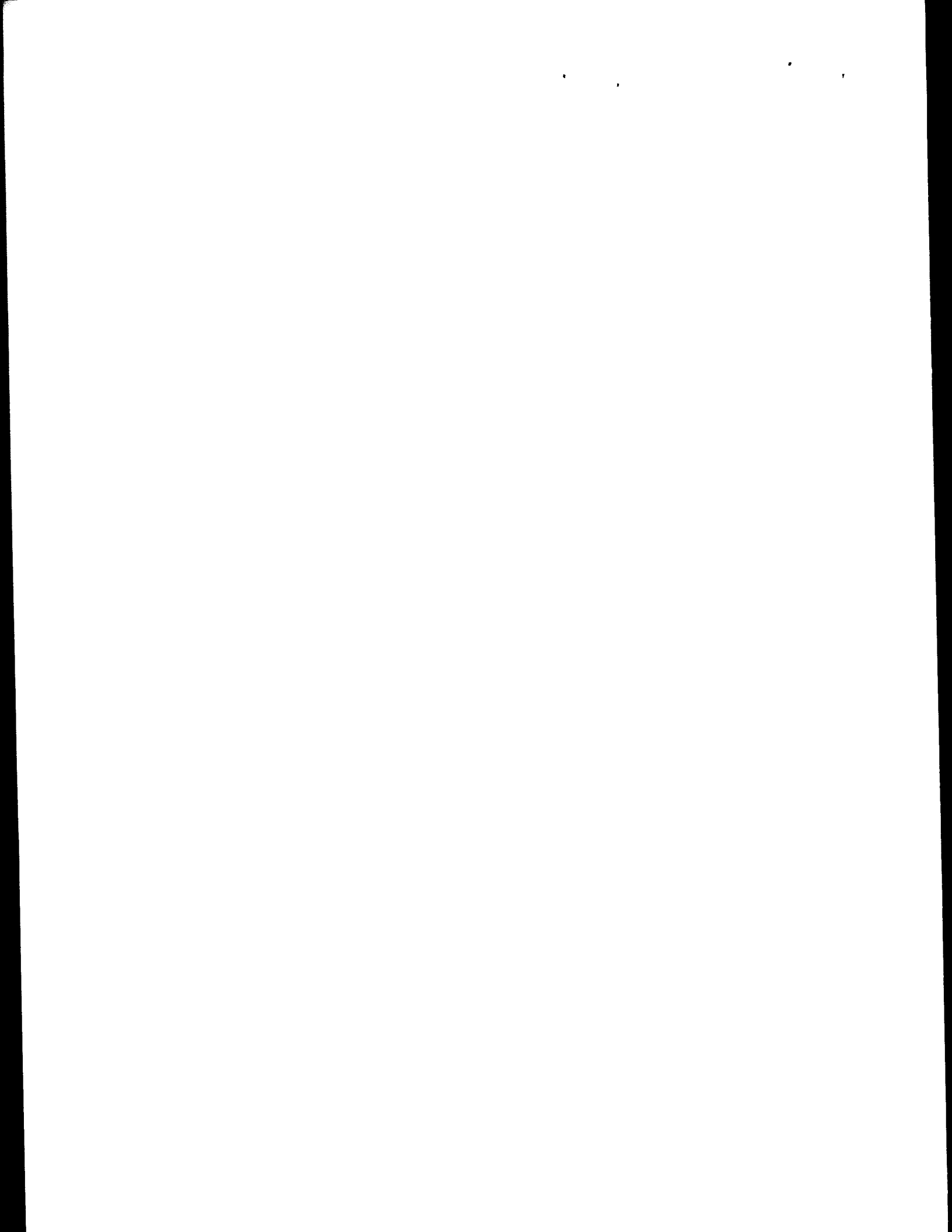
Съдът, след като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Представен е договор за инвестиционен банков кредит от 31.07.2009 г., сключен между банката молител и „Карне-М“ ЕООД, с който е предоставен кредит в размер на два милиона лева на длъжника, с краен срок на усвояване на кредита 31.08.2009 г. Страните уговарят, че отпуснатият кредит ще бъде погасяван на 84 месечни погасителни вноски, първата от които в размер на 23770 лева на 25.01.2012 г., а останалите 83 вноски в размер на 23810 лева, всяка една от тях, платими на всяко 25-то число, считано от 25.02.2012 г. до 25.12.2018 г. Съгласно чл. 21 от договора, неиздължаването на погасителна вноска и/или начислена лихва прави незабавно изискуем целия кредит.

Представен е договор за банков кредит от 18.12.2009 г., сключен между банката молител и „Карне-М“ ЕООД, с който е предоставен кредит в размер на девет милиона евро на длъжника, с краен срок на усвояване на кредита 31.03.2010 г. Страните уговарят, че отпуснатият кредит ще бъде погасяван на 6 месечни погасителни вноски, всяка от които по 1 500 000, платими на всяко 20-то число, считано от 20.07.2010 г. до 20.12.2010 г. Съгласно чл. 21 от договора, неиздължаването на погасителна вноска и/или начислена лихва прави незабавно изискуем целия кредит. С анекс № 1 от 18.08.2010 г. страните променят погасителния план, като приемат, че останалата неиздължена главница от 7410738 евро ще се осъществи на 84 месечни погасителни вноски, първата от които в размер на 89262 евро на 20.08.2010 г., а останалите 83 вноски в размер на 89286 евро, всяка една от тях, платими на всяко 20-то число, считано от 20.09.2010 г. до 20.07.2017 г.

С анекс № 2 от 17.06.2014 г. страните постигат съгласие дължимата към тази дата от длъжника сума по договора 3392868 евро да се погасява на 35 поредни погасителни вноски, първата от които в размер на 96942 евро се дължи на 20.09.2014 г., а останалите 34 вноски в размер на 96939 евро, всяка една от тях, платими на всяко 20-то число, считано от 20.10.2014 г. до 20.07.2017 г.

Представен е договор за банков кредит от 24.08.2011 г., сключен между банката молител и „Карне-М“ ЕООД, с който е предоставен кредит в размер на девет и половина милиона евро на длъжника, с краен срок на усвояване на кредита 30.09.2011 г. Страните уговарят, че отпуснатият кредит ще бъде погасяван на 36 месечни погасителни вноски, първата от които в размер на 263885 евро на 20.09.2013 г., а останалите 35 вноски в



размер на 263889 евро, всяка една от тях, платими на всяко 20-то число, считано от 20.10.2013 г. до 20.08.2016 г. Съгласно чл. 21 от договора, неиздължаването на погасителна вноска и/или начислена лихва прави незабавно изискуем целия кредит. С анекс № 1 от 19.06.2014 г. страните променят погасителния план, като приемат, че останалата неиздължена главница от 7125003 евро ще се осъществи на 24 месечни погасителни вноски, първата от които в размер на 296878 евро на 20.09.2014 г., а останалите 23 вноски в размер на 296875 евро, всяка една от тях, платими на всяко 20-то число, считано от 20.09.2014 г. до 20.08.2016 г.

Представен е договор за банков кредит от 10.12.2012 г., сключен между банката молител и „Карне-М“ ЕООД, с който е предоставен кредит в размер на 7200000 евро на длъжника, с краен срок на усвояване на кредита 31.03.2013 г. Страните уговарят, че отпуснатият кредит ще бъде погасяван на 48 равни месечни погасителни вноски в размер на 150000 евро, всяка една от тях, платими на всяко 10-то число, считано от 10.06.2013 г. до 10.05.2017 г. Съгласно чл. 21 от договора, неиздължаването на погасителна вноска и/или начислена лихва прави незабавно изискуем целия кредит.

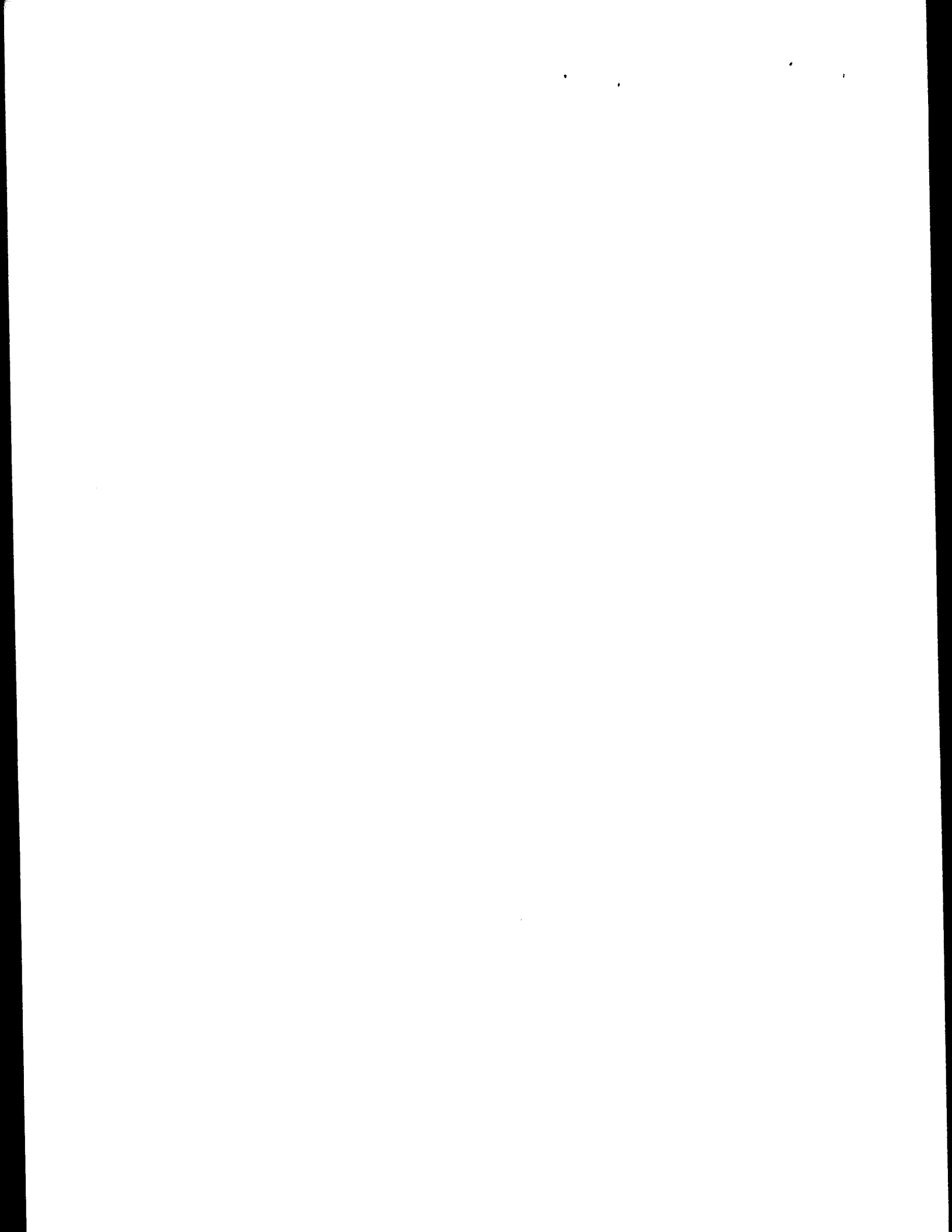
Представен е договор за банков кредит от 20.02.2014 г., сключен между банката молител и „Карне-М“ ЕООД, с който е предоставен кредит в размер на 4500000 евро на длъжника, с краен срок на усвояване на кредита 31.03.2015 г. Страните уговарят, че отпуснатият кредит ще бъде погасяван на 50 равни месечни погасителни вноски в размер на 90000 евро, всяка една от тях, платими на всяко 20-то число, считано от 20.09.2015 г. до 20.10.2019 г. Съгласно чл. 21 от договора, неиздължаването на погасителна вноска и/или начислена лихва прави незабавно изискуем целия кредит.

На 13.11.2014 г. квесторите на банката са отправили до длъжника изявление, че предвид забавата в плащанията по гореописаните договори, банката обявява предрочната изискуемост на кредитите.

Представен е договор за заем от 27.01.2014 г., сключен между присъединения кредитор „Нафтекс петрол“ ЕООД и „Карне-М“ ЕООД, с който на длъжника е предоставен заем в размер на 15553373.51 евро. Страните уговарят и възнаградителна лихва, като заемателят поема задължението да върне заемната сума и дължимата лихва в слок до 25.10.2015 г., на 6 поредни месечни погасителни вноски, дължими на 25-то число на съответния месец, от които 5 са в размер на 2 700 000 евро, а последната шеста вноска е в размера на остатъка от заемните средства. Първата вноска е дължима на 25.05.2015 г.

Представено е нареждане от „Нафтекс петрол“ ЕООД до „Корпоративна търговска банка“ АД от 30.01.2014 г., с което е наредено на банката със средства от разплащателната сметка на наредителя в размер на 15553373.51 евро. Това платежно нареждане и изпълнено и осчетоводено от банката на 30.01.2014 г. с референция № 161860 и транзакция № 12964.

На 30.04.2015 г. на длъжника е връчена нотариална покана от „Нафтекс петрол“ ЕООД, с която задълженията по договора за заем са



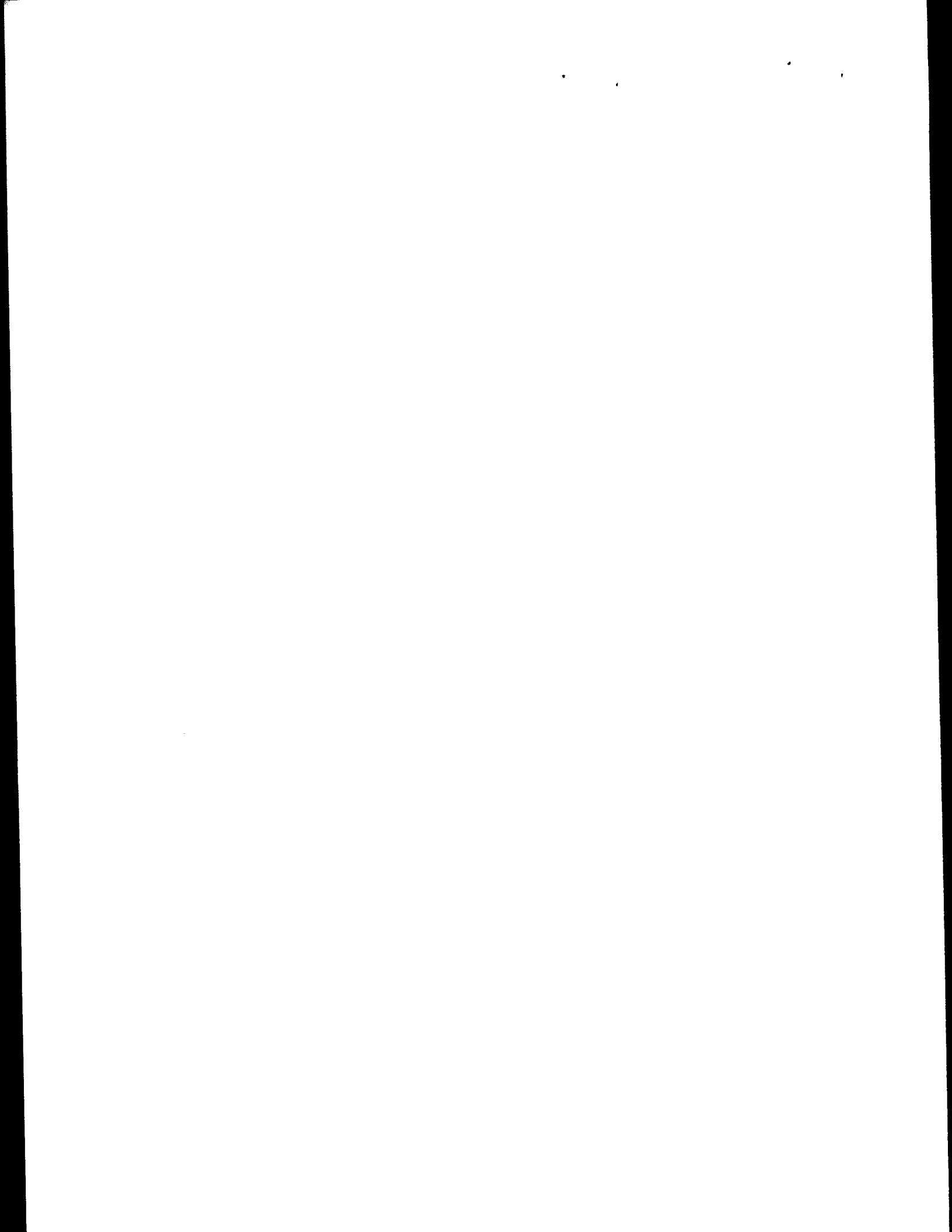
обявен за предсрочно изискуеми, на основание чл. 5, ал. 2 от договора за заем.

От полученото писмо от Служба по вписванията при Агенция по вписванията се установяват извършените вписвания, отбелязвания и заличавания по отношение на длъжника за периода от 01.01.1998 г. – 05.01.2016 г.

От писмото на МВР, СДВР, отдел „Пътна полиция” се установява, че в централна база на АИС-КАТ към 23.12.2015 г. няма данни за регистриран на името на длъжника пътни превозни средства.

По делото са постъпили подаваните от молителя ГДД по чл. 92 ЗКПО и ЕФО за периода 2010 - 2014 г. вкл., както и ОПР и баланс за същия период. Тези документи са използвани от вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза Соня Миткова, чиито заключение съдът кредитира като компетентно и безпристрастно дадено. Ответникът не е оказал съдействие на вещото лице при изготвяне на експертизата и не е представил документите, които съдът го е задължил. От заключенията /основно и допълнително и уточненията, направени от вещото лице Миткова в о.с.з. при приемане на заключенията се установява следното:

При извършването на анализите за целия анализиран период 2010 - 2015 г. вкл., вещото лице обосновава извод, че преобладаваща част от активите на длъжника за периода 2010-2011 г. са нетекущите активи - дългосрочни финансови активи /акции и дялове в предприятия от група, както и в асоциирани и смесени предприятия/. През 2012 г. е отчетено съществено увеличение на балансовата стойност на активите. Пред периода 2013-2015 г. е налице тенденция към намаляване на стойността на активите. В структурата на текущите активи /вземания и парични средства/ за изследвания период липсват материални запаси. Характерна особеност на пасива на баланса е обстоятелството, че през почти целия анализиран период размерът на собствения капитал е отрицателна величина, т.е. към дружеството е било декапитализирано / с изключение на периода към 31.12.2013 г./. Предвид липсата на предоставен достъп на вещото лице до счетоводството на длъжника, не може да бъде даден отговор на въпроса имало ли е дружеството задължения с настъпил падеж към кредитори с източник търговска сделка /извън процесните вземания на банката/ през периода 2010 г.-2015 г. За изследвания период финансовите резултати на длъжника са загуби, с изключение на финансовия резултат за 2013 г., който е печалба. Задълженията към банката са намерили счетоводно отражение, но при счетоводното отчитане за периода не е взета предвид обявената предсрочно изискуемост на кредитите. Предвид липсата на извършена проверка в счетоводството на длъжника, вещото лице не може да даде отговор осчетоводен ли е процесният договор за заем в счетоводството на длъжника. Вещото лице проследява показателите за ликвидност на дружеството за периода, като дава два варианта – ако в задълженията на длъжника се включат задълженията по обявените за предсрочно изискуеми

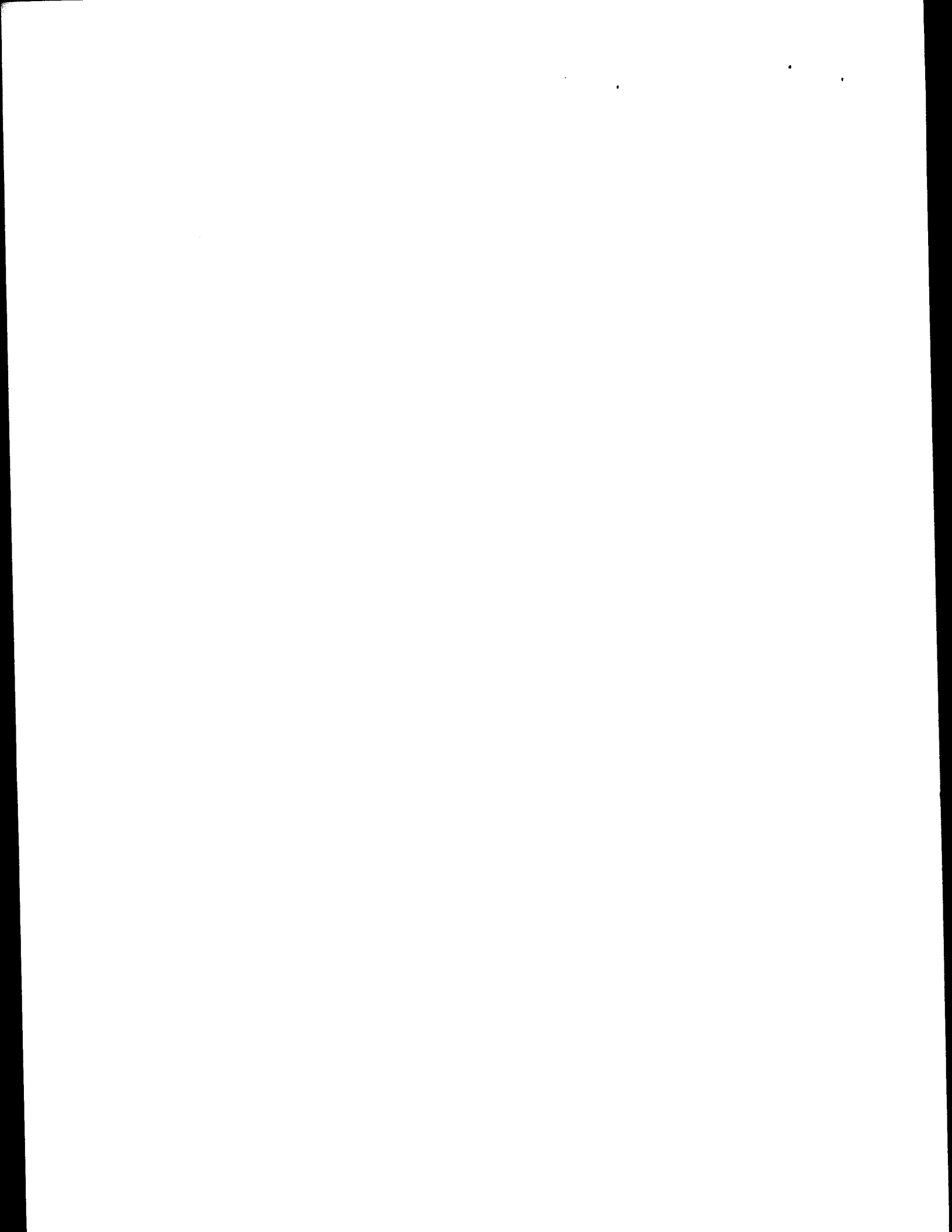


задължения по процесните договори и вариант, в който тези задължения не са отчетени като изискуеми и текущи. Предвид представените по делото писмени доказателства и заключенията на вещото лице, че сумите по предоставените кредити са усвоени от длъжника, Съдът приема, че по делото се установява настъпването на предсрочната изискуемост на задълженията на длъжника по договорите, поради което следва да се кредитира варианта на изчисления на вещото лице, при който в обявените за предсрочно изискуеми задължения на длъжника по договорите за кредит следва да се добавят към краткосрочните задължения на длъжника към 31.12.2014 г. Добавянето на тези задължения рефлектира в още по-ниски стойности на коефициентите за ликвидност на длъжника. Така коефициентът на обща ликвидност към 31.12.2014 г. става 0.30, а към 31.12.2015 г. – 0.29. При определяне на краткосрочните вземания на длъжника към 31.12.2015 г. като несъбираеми /предвид обстоятелството, че основна част от тях заемат вземания от клиенти и доставчици, които са съществували през 2014 г. и не са събрани в рамките на 2015 г./, стойностите на коефициентите за ликвидност се влошават, като към 31.12.2015 г. коефициентът за обща ликвидност възлиза на 0.074.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност се открива при наличието на установените в чл. 608, ал. 1 от ТЗ материалноправни предпоставки: длъжникът да има качеството на търговец; да не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, като това задължение следва да е породено от или отнасящо се до търговска сделка или представлява публичноправно задължение към държавата и общината, свързано с търговската дейност, или частно държавно вземане. Презумпцията на чл. 608, ал. 2 от ТЗ служи за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца, поради което под "спиране на плащанията" по смисъла на чл. 608, ал. 2 от ТЗ на база на легалното определение на понятието неплатежоспособност, следва да се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са от изчерпателно изброените в ал. 1 на чл. 608 от ТЗ.

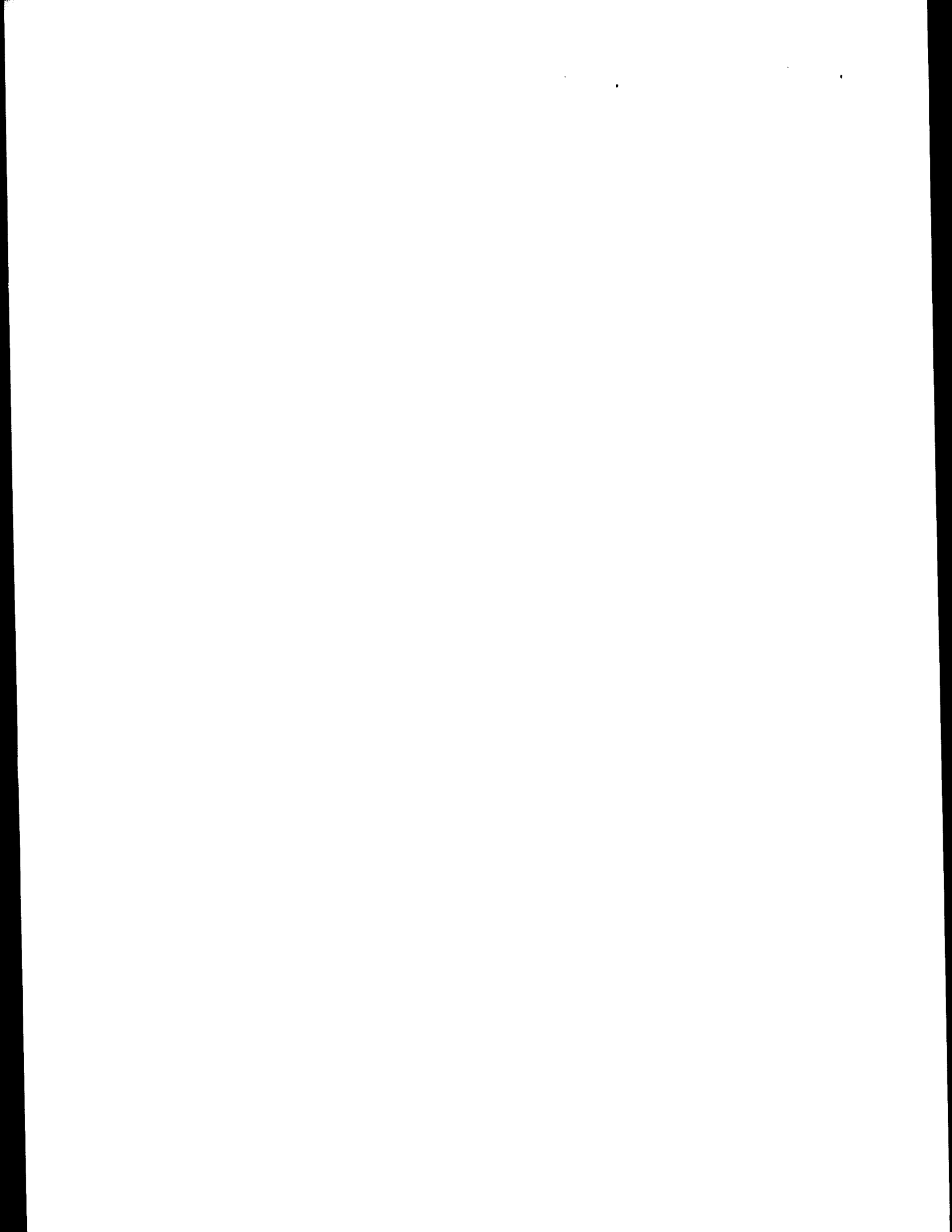
В случая от ангажираните от молителите доказателства се установи наличието на техни изискуеми вземания спрямо длъжника, породени от търговска сделка, съответно абсолютна търговска сделка – договор за банков кредит и договор за заем, използван за осъществяване дейността на длъжника /покриване на част от задълженията му по договорите за кредит/. Предвид обстоятелството, че във фазата на разглеждане на молбата по чл. 625 от ТЗ за откриване на производството по несъстоятелност, вземанията на кредитора, съответно на присъединения кредитор, не се установяват със сила на пресъдено нещо с решенията по чл. 630 ТЗ и чл. 632, ал. 1 от ТЗ, тъй



като не са предмет на спора, който обхваща наличието или липсата на неплатежоспособност, то и установяването на точният размер на вземанията по договорите не е предмет на настоящето производство. Достатъчно е установяването на валидно възникнало в тяхна полза, изискуемо вземане по търговска сделка срещу длъжника.

Ето защо в настоящия случай, длъжникът е спрял плащанията на изискуеми парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 1 от ТЗ, поради което на основание чл. 608, ал. 2 от ТЗ, съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника. В тежест на длъжника е да обори презумпцията на чл. 608, ал. 2 от ТЗ, като това може да стане на базата на анализ на имуществено - финансовото състояние на предприятието на длъжника, от който да се изведе способността му да погасява задълженията си. С оглед заключението на СИЕ съдът приема, че презумпцията не е оборена и е налице установено състояние на неплатежоспособност. При анализа на финансовото и икономическото състояние на молителя се използват различни икономически и финансови показатели. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 г./, участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване /плащане/ на краткосрочните, съответно текущите задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като отношение между краткосрочните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието.

На следващо място, помощните коефициенти на ликвидност /на бърза, незабавна и абсолютна/ зависят в голяма степен от вътрешната структура на краткотрайните активи, т.е. от това колко са материалните запаси, краткосрочните вземания, краткосрочните финансови активи и паричните средства като процент от общия размер на краткотрайните активи, което от своя страна зависи от конкретната основна дейност, която осъществява предприятието. Съдът приема, че по принцип водещ показател за установяване на състоянието на неплатежоспособност на длъжника е коефициентът на обща ликвидност /КОЛ/, отразяващ съотношението на всички краткотрайните активи към краткосрочните задължения. Именно този коефициент дава възможност да се оцени способността на дружеството да погасява задълженията си с всички КА. За норматив при коефициента за обща ликвидност се приема коефициент 1 /единица/, тъй като при него предприятието има толкова краткотрайни активи, колкото са неговите краткосрочни задължения, поради което то е в състояние да плаща задълженията си. В настоящата хипотеза съдът намира, че е налице влошено



финансово-икономическо състояние на молителя и невъзможност за поемане на краткосрочните задължения към 31.12.2014 г., когато всички коефициенти на ликвидност и най-вече КОЛ са значително под референтните стойности. Съдът намира, че влошаването на коефициентите от този момент е трайно състояние. Коефициентът на финансова автономност към този момент сочи, че длъжникът не е в състояние да посрещне и дългосрочните си задължения.

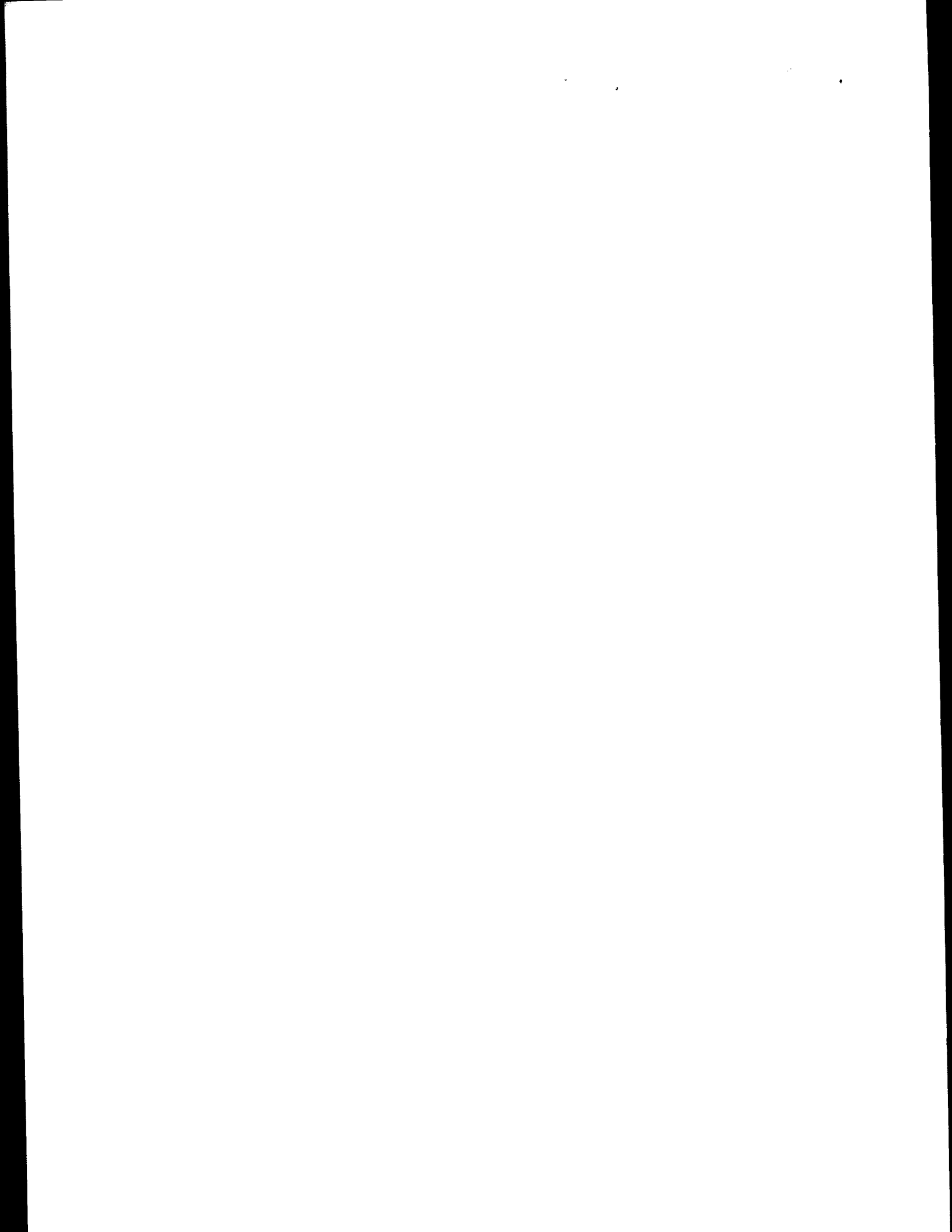
Предвид събраните по делото доказателства, съдът намира, че длъжникът не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите.

Предвид гореизложеното молбата по чл. 625 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността съдът не е обвързан от посочената такава в молбата на кредитора, а следва да прецени същата съобразно данните по делото. Практиката на ВКС е константна, че неплатежоспособността на търговец по смисъла на чл. 608 от ТЗ е обективно финансово състояние на длъжника и възможността му да изпълни паричните си задължения, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение /така решение № 64/09.02.2005 г. на ВКС, по д. № 466/2004 г.; решение № 549/27.10.2008 г. на ВКС, по т.д. № 239/2008 г./.

Съгласно постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 115/25.06.2010 г. на ВКС, по т.д. № 169/2010 г., за да е налице състояние на неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни. Началната дата на неплатежоспособността е именно изпадането в такова състояние, а не падежът на конкретното неизпълнено задължение. В случая обективно финансовите показатели на длъжника са влошени трайно към 31.12.2014 г., като към тази дата и вземанията на кредиторите са били изискуеми /предвид обявената предсрочна изискуемост/. Съгласно постигнатата от страните уговорка в договорите предсрочната изискуемост настъпва автоматично с факта на неплащане на някоя от уговорените погасителни вноски. Съобщаването на длъжника на изявлението на банката за обявяване на предсрочната изискуемост има отношение към предприемането на действия от кредитора по реда на чл. 417 от ГПК, но не и за настъпване изискуемостта на вземанията. Ето защо и съобразявайки датата на изявлението на банката за обявяване на предсрочната изискуемост на двата процесни кредита, съдът приема, че за начална дата на неплатежоспособността на молителя следва да се приеме датата 13.11.2014 г.

Предвид установеното състояние на неплатежоспособност, съдът не дължи произнасяне относно заявеното от кредиторите при условията на



евентуалност друго основание за откриване на производство по несъстоятелност, а именно свръхзадълженост.

При този изход на производството и предвид изрично заявеното искане от страна на „Корпоративна търговска банка“ АД /н/, длъжникът следва да бъде осъден да плати на кредитора направените в настоящето производство разноски в размер на 4530 лева /250 лева държавна такса; 4200 лева хонорар на вещо лице и 80 лева юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПрП/.

Не се установява да е налице реално бързоликвидно налично имущество на длъжника, като кредиторите не са привнесли началните разноски за развитие на производството по несъстоятелност в дадения от съда срок, поради което по отношение на молителя следва да бъде постановено решение по чл. 632, ал. 1 от ТЗ със законоустановеното му съдържание.

Мотивиран от горното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Карне-М“ ЕООД, ЕИК 200075282, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Дамян Груев No 46 и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА** на неплатежоспособността – 13.11.2014 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на длъжника „Карне-М“ ЕООД, ЕИК 200075282, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Дамян Груев No 46.

НАЛАГА общ запор и възбрана върху имуществото на „Карне-М“ ЕООД, ЕИК 200075282, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Дамян Груев No 46.

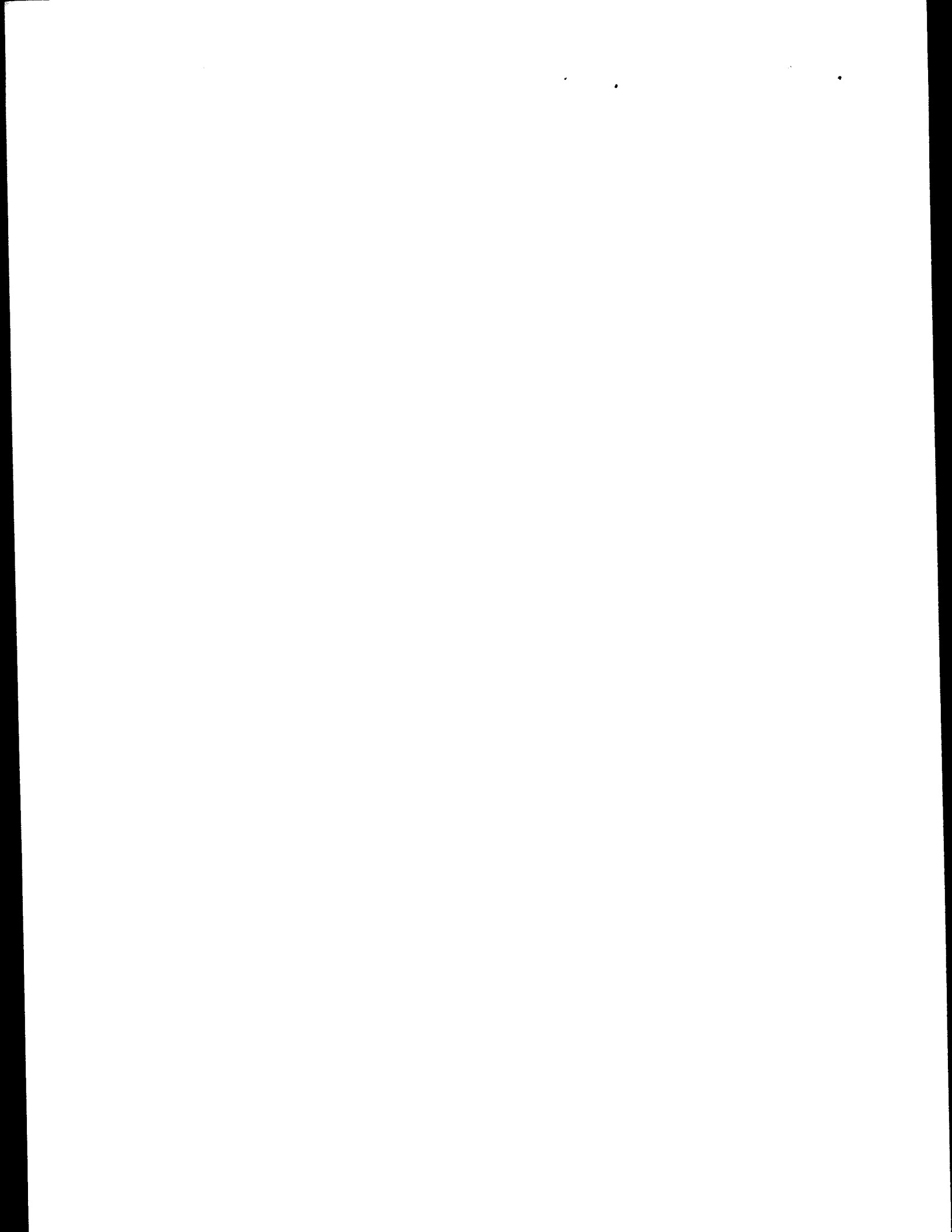
ОБЯВЯВА „Карне-М“ ЕООД, ЕИК 200075282, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Дамян Груев No 46, в несъстоятелност.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „Карне-М“ ЕООД, ЕИК 200075282, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Дамян Груев No 46.

ОСЪЖДА „Карне-М“ ЕООД, ЕИК 200075282, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Дамян Груев No 46 да заплати на „Корпоративна търговска банка“ АД /н/, ЕИК 831184677, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 10 разноски в настоящето производство в размер на 4530 лева.

СПИРА производството по несъстоятелност по т.д. № 1337/2015 г. по описа на СГС, ТО, 22 състав.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението, по молба на длъжника или на кредитор,



ако те удостоверят, че е налице достатъчно имущество или се предплатят началните разноски.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че ако в срока по чл. 632, ал. 2 от ТЗ не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност и ще постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

Препис от решението да се изпрати на Агенция по вписванията за вписване в Търговския регистър, на основание чл. 622 от ТЗ.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър.

Съдия:

